

Bruksela, 8 lutego 2018 r.
Rev1

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE W DZIEDZINIE USŁUG BANKOWYCH I PŁATNICZYCH

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Oznacza to, że całe unijne prawo pierwotne i wtórne przestanie się stosować do Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 marca 2019 r. od godz. 00.00 czasu środkowoeuropejskiego („dzień wystąpienia”), chyba że w ratyfikowanej umowie o wystąpieniu¹ zostanie ustalona inna data². Zjednoczone Królestwo stanie się wtedy „państwem trzecim”³.

Przygotowania do wystąpienia mają znaczenie nie tylko dla UE i władz krajowych, lecz również dla podmiotów prywatnych.

W związku ze znaczną niepewnością, w szczególności co do treści ewentualnej umowy o wystąpieniu, zainteresowanym stronom przypomina się o skutkach prawnych, które trzeba będzie uwzględnić w sytuacji, kiedy Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim.

Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych, które mogą znaleźć się w ewentualnej umowie o wystąpieniu, od dnia wystąpienia przepisy UE w dziedzinie usług bankowych i płatniczych, w tym w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi (CRD)⁴, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych⁵ oraz dyrektywa

¹ Trwają negocjacje ze Zjednoczonym Królestwem zmierzające do zawarcia umowy o wystąpieniu.

² Ponadto, zgodnie z art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, Rada Europejska, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, może jednogłośnie zdecydować, że Traktaty przestaną być stosowane z późniejszą datą.

³ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

⁴ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

⁵ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego⁶, nie będą już mieć zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Wiąże się to w szczególności z następującymi konsekwencjami:

1. ZEZWOLENIA

- Jednostki ze Zjednoczonego Królestwa świadczące usługi bankowe⁷ i płatnicze⁸ oraz emitujące pieniądź elektroniczny⁹ nie będą już korzystały z zezwolenia¹⁰ na świadczenie tych usług i prowadzenie tej działalności w Unii (stracą tzw. „paszport” unijny) i będą traktowane jak jednostki z państw trzecich w odniesieniu do ewentualnego ustanawiania przez nie oddziałów¹¹ lub agentów w państwach członkowskich. Oznacza to, że na podstawie swoich aktualnych zezwoleń przedmiotowe jednostki nie będą już mogły świadczyć usług w UE.
- Jednostki, które otrzymały zezwolenie właściwych organów Zjednoczonego Królestwa i które ustanowiły oddziały w innych państwach członkowskich, od dnia wystąpienia będą musiały spełniać przepisy przyjmującego państwa członkowskiego mające zastosowanie do oddziałów jednostek z siedzibą w państwie trzecim¹², w tym wymóg posiadania ważnego zezwolenia wydanego przez właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z tymi przepisami. Może to oznaczać konieczność złożenia wniosku o zezwolenie na prowadzenie działalności jako oddział lub jednostka zależna i potencjalnie doprowadzić do zmian dla deponentów, na przykład jeżeli zaistnieje konieczność zmiany mechanizmów gwarantowania depozytów. Instytucje płatnicze, które otrzymały zezwolenie właściwych organów Zjednoczonego Królestwa, od dnia wystąpienia nie będą mogły

⁶ Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35.

⁷ Zob. art. 8 ust. 1 CRD oraz załącznik I do CRD. Kilka rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do CRD jest również objętych dyrektywą 2014/65/UE i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID II/MiFIR). Niniejsze zawiadomienie pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek analizy na temat ram dotyczących usług inwestycyjnych, a zainteresowane strony powinny zapoznać się również z dokumentem zatytułowanym „Zawiadomienie skierowane do zainteresowanych stron – Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE a przepisy UE w dziedzinie rynków instrumentów finansowych”.

⁸ Art. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2015/2366 oraz załącznik I do tej dyrektywy.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością.

¹⁰ Art. 39 dyrektywy 2013/36/UE oraz art. 11 ust. 9 dyrektywy (UE) 2015/2366.

¹¹ Art. 17 dyrektywy 2013/36/UE oraz art. 19 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/2366.

¹² Art. 47 dyrektywy 2013/36/UE, art. 15 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (DGSD), art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy (UE) 2015/2366 oraz art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością.

świadczyć usług płatniczych na terenie Unii na zasadzie transgranicznej lub za pośrednictwem oddziałów w państwach członkowskich¹³.

- Jednostki, które otrzymały zezwolenie właściwych organów w Unii, w tym ich oddziały, muszą na bieżąco spełniać warunki zezwolenia¹⁴. W przypadku gdy jednostki, które otrzymały zezwolenie właściwego organu w Unii Europejskiej, ustanowiły oddziały w Zjednoczonym Królestwie, wówczas oddziały te będą musiały być zgodne z zakresem zezwolenia udzielonego jednostkom, których integralną część prawną stanowią. Obejmuje to zgodność w odniesieniu do ich programu działalności i struktury organizacyjnej¹⁵, a także wymóg, by skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych nie uniemożliwiały trudności związane z egzekwowaniem przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego¹⁶. Usługi objęte zakresem zezwolenia, w tym usługi świadczone przez mające siedzibę w państwie trzecim oddziały jednostki, która otrzymała zezwolenie, będą nadal podlegać uprawnieniom nadzorczym właściwego organu, który udzielił zezwolenia, w tym w szczególności uprawnieniom do ograniczania działalności, operacji lub sieci instytucji lub żądania zbycia rodzajów działalności, które stwarzają nadmierne ryzyko dla stabilności instytucji¹⁷. Usługi świadczone przez te oddziały będą również podlegały odpowiednim wymogom, które zostały określone w ramach prawnych UE¹⁸.

2. UZGODNIENIA I EKSPOZYCJE

- Uzgodnienia, które mogą mieć wpływ na zdolność jednostek, które otrzymały zezwolenie w UE, do posiadania własnych ram zarządzania ryzykiem i kontroli ryzyka, a także na ich wystarczającą odporność operacyjną w sytuacji kryzysowej, w tym na zdolności dotyczące transakcji i zabezpieczeń, będą musiały zostać poddane ocenie¹⁹ przez właściwy organ, który udzielił zezwolenia. Ocena ta będzie dotyczyła na przykład tego, czy od dnia wystąpienia jednostki, które otrzymały zezwolenie właściwego organu w UE, mogą nadal opierać się na outsourcingu²⁰ lub uzgodnieniach nadzorczych²¹, zwolnieniach ze stosowania wymogów dotyczących

¹³ Art. 1 ust. 1, art. 11 ust. 1 oraz art. 37 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2366.

¹⁴ Art. 18 lit. c) dyrektywy 2013/36/UE oraz art. 13 ust. 1 lit. c) dyrektywy (UE) 2015/2366.

¹⁵ Art. 10 dyrektywy 2013/36/UE oraz art. 11 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/2366.

¹⁶ Art. 11 ust. 8 dyrektywy (UE) 2015/2366.

¹⁷ Art. 104 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2013/36/UE oraz art. 11 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/2366.

¹⁸ Zob. „Zawiadomienie dla zainteresowanych stron – Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE a przepisy UE w dziedzinie rynków instrumentów finansowych”.

¹⁹ Może to oznaczać konieczność złożenia nowych wniosków w odniesieniu do odpowiedniego traktowania.

²⁰ Art. 11 ust. 8 i art. 19 dyrektywy (UE) 2015/2366 i art. 8 dyrektywy 2009/110/WE.

²¹ Art. 127 dyrektywy 2013/36/UE; art. 2 ust. 1 pkt 44, art. 7 i art. 32 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

dużych ekspozycji²² lub ograniczania ryzyka²³ z udziałem kontrahentów z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie – w tym instytucji dominujących lub innych instytucji należących do tej samej grupy.

- Od dnia wystąpienia również traktowanie ostrożnościowe ekspozycji wobec osób trzecich mających siedzibę w Zjednoczonym Królestwie²⁴ będzie dotknięte skutkami wystąpienia. Pozostaje to bez uszczerbku dla wszelkich decyzji w kwestii równoważności, które mogą zostać podjęte przez UE w odniesieniu do konkretnego traktowania ostrożnościowego, o którym mowa w CRD²⁵. Podobnie, w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, od dnia wystąpienia ocena kwalifikowalności zobowiązań w odniesieniu do minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych może zostać dotknięta skutkami wystąpienia w przypadku zobowiązań wyemitowanych na podstawie prawa Zjednoczonego Królestwa²⁶.

3. UMOWY

- Ciągłość umów w zakresie stosunków między stronami mającymi siedziby w Unii i w Zjednoczonym Królestwie będzie zakłócona w wyniku utraty paszportu jednolitego, ponieważ wpłynie to negatywnie na zdolność jednostek z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie do dalszego wywiązywania się z określonych zobowiązań i prowadzenia określonej działalności, a także na ich zdolność do zapewniania ciągłości usług w odniesieniu do umów zawartych przed dniem wystąpienia. Od dnia wystąpienia przepisy UE dotyczące kolizji prawa i jurysdykcji nie będą już mieć zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. W przypadku gdy umowy²⁷ są podlegają prawu Zjednoczonego Królestwa lub zawierają klauzulę wyboru prawa właściwego lub porozumienie dotyczące wyboru jurysdykcji sądu w Zjednoczonym Królestwie, wówczas strony tych umów powinny dokładnie ocenić wpływ wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE na ważność i wykonalność tych umów oraz ograniczyć wszelkie ryzyko, w tym ryzyko ponoszone przez ich klientów.

²² Art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 12 i 19 dyrektywy 2014/59/UE oraz art. 5 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

²³ Art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (EMIR).

²⁴ Zob. np. art. 107, 114, 115, 116, 132, 142, art. 143 ust. 1, art. 151 ust. 4 i 9, art. 283, art. 312 ust. 2 oraz art. 363 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

²⁵ Art. 107, 114, 115, 116 i 142 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

²⁶ Art. 45 i 55 dyrektywy 2014/59/UE. Zob. także opinię Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie kwestii związanych z wyjściem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (EBA/OP/2017/12), część IV Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja oraz system gwarantowania depozytów, s. 16 i nast.

²⁷ Np. umowy potwierdzające emisję zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie art. 55 dyrektywy 2014/59/UE.

Ogólne informacje dotyczące usług bankowych i płatniczych można znaleźć na stronie internetowej Komisji dotyczącej bankowości i finansów (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance_pl). W razie potrzeby na stronie tej będą zamieszczane dodatkowe informacje.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych i Unii Rynków
Kapitałowych